

Nr 569.

Av herr **Andersson** i Malmö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 248, med förslag till butikstängningslag.

I proposition nr 248 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett i propositionen framlagt förslag till butikstängningslag.

Förslaget är upprättat på grundval av ett av 1947 års butikstängningssakkunniga avgivet förslag till ändrad butikstängningslagstiftning (SOU 1947). Inom de sakkunniga ha alla intresseriktningar varit representerade, och de sakkunnigas förslag är enhälligt. Man har sålunda anledning förmoda, att alla med butikstängningslagstiftningen förknippade omständigheter beaktats vid utformningen av de sakkunnigas förslag. Det måste betraktas som en styrka, att konsumentintresset liksom arbetstagar- och köpmannaintresset kunnat förenas med det allmännas intresse. Det förslag, som de sakkunniga utarbetat, förtjänar därför det allra största beaktande.

På en del punkter har emellertid föredragande departementschefen vidtagit förändringar i de sakkunnigas förslag. Sålunda har bl. a. varusortimentet i kiosker utökats. I denna del ha de sakkunniga intagit en restriktiv ståndpunkt. De sakkunniga ha angivit, att deras restriktiva ståndpunkt i fråga om varusortimentet bygger dels på hänsynstagande till grunderna för butikstängningslagstiftningen och dels på det förhållandet »att det icke syntes de sakkunniga lämpligt, att varudistributionen i större utsträckning överflyttas till mera primitiva försäljningsformer eller försäljningsställen, vilka ofta icke uppfylla nutidens krav i sanitärt hänseende och icke heller erbjuda tillfredsställande arbetsförhållanden för den där sysselsatta personalen». I sitt yttrande över de sakkunnigas betänkande och förslag framhåller Svenska handelsarbetareförbundet, att kioskhandeln enligt förbundets mening är ett sorts palliativ, som icke fyller något annat än stundens behov inom varudistributionen. Handeln med varor skall, säger förbundet, »äga rum i tidsenliga och i hygieniskt inredda lokaler. Att utöka varusortimentet i kiosker skulle i själva verket betyda, att man legaliserade dem såsom ett betydelsefullt led i varudistributionen». Handelsarbetareförbundet framhåller vidare, att man helst såge, att man tillämpade en mera restriktiv politik i fråga om kioskhandeln, som enligt förbundets mening endast har en liten kompletterande uppgift att fylla inom varudistributionen. Ungefär samma synpunkter framhåller arbetstagarpartens representant i arbetsrådet i ett till av arbetsrådet avgivet betänkande fogat uttalande över butikstängningssakkunnigas förslag. Det framhålles, att en utvidgning av varusortimentet

i kioskerna blir i huvudsak en synnerligen irriterande konkurrensfråga mellan kioskhandeln och specialhandlarna. Det framhålles, att fotografisk film kan redan nu få tillhandahållas i kiosker, å bad- och turistorter, och därmed torde allmänhetens berättigade krav vara tillgodosedda. Det anföres vidare, att vad de sakkunniga i denna del anfört synes vara en lämplig avvägning mellan skilda intresseriktningar. Med en utvidgning av varusortimentet i kiosker synes man motverka den rationalisering av varudistributionen som ur allmän synpunkt är önskvärd.

Det bör hänvisas till att Handelsn arbetsgivareorganisation i sitt yttrande över butikstängnings-sakkunnigas förslag intagit samma ståndpunkt. Arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer äro sålunda ense om att man icke bör utvidga varusortimentet i kiosker utöver vad som medgives i de sakkunnigas förslag. Vid sådant förhållande synes det mindre välbetänkt att göra den utvidgning av varusortimentet i kioskerna som föreslås i Kungl. Maj:ts förslag till butikstängningslag, varför hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 248 måtte taga hänsyn till vad de sakkunniga anfört och besluta, att 11 §, mom. 3 erhåller den lydelse de sakkunniga föreslagit.

Stockholm den 24 maj 1948.

Olof Andersson,
Malmö.

Karl J. Nilsson,
Landskrona.

Thure Andersson
i Ronneby.
